

2:96

Luftföroreningar i Stockholms län

• utsläppsdata 1995

• mätdata sommarhalvåret 1996

STOCKHOLMS OCH UPPSALA
LÄNS LUFTVÅRDSFÖRBUND

Luftföroreningar i Stockholms län

Utsläppsdata 1995
Mätdata sommarhalvåret 1996

Rapporten är sammanställd av
Anna Hadenius, Pia Höglund, Tage Jonson
Stockholms luft- och bulleranalys
Miljöförvaltningen
Box 38024
100 64 STOCKHOLM
tfn 08 - 616 96 00

Stockholm december 1996

Omslag: Ann-Christin Reybekiel

Tidigare rapporter utgivna av Stockholms Läns Luftvårdsförbund:

Luftföroreningar i Stockholms Län 1993-1994 nr 1:95

Emissionsdatabas 93 - en dokumentation nr 2:95

Luftföroreningar i Stockholms Län 1994-1995 nr 3:95

Luftföroreningar i Stockholms Län 1995-1996 nr 1:96

kan beställas från

Slb-analys

Miljöförvaltningen

Box 38024

100 64 STOCKHOLM

tfn exp 08 - 616 96 97

fax 08 - 616 97 09

Innehållsförteckning

	Sida
Inledning	3
Väder	4
Emissioner	6
Emissioner från energisektorn	7
Emissioner från vägtrafik	8
Emissioner från flygtrafik	9
Emissioner från sjöfart	10
Emissioner från arbetsmaskiner	11
Luftföroreningar	
Ozon	12
Höga ozonhalter	13
Kvävedioxid	14
Höga kvävedioxidhalter	15
Svaveldioxid	16
Tidsvariationer	17
Trender	18
Bilagor	
Karta över meteorologiska stationer	
Karta över stationer för luftföroreningsmätningar	
Karta över stationer för våtdepositions-mätningar	

Inledning

Genom mätningar sedan lång tid tillbaka finns kunskap om hur höga halterna av olika luftföroreningar är på olika mätplatser. Att mäta är emellertid inte tillräckligt för att i förväg kunna bedöma vilka effekter olika åtgärder har på luftkvaliteten. Huvudsyftet med det system som byggts upp av Stockholms läns luftvårdsförbund är att kunna analysera sådana effekter. Analyser av luftkvalitet kräver förutom mätningar bra utsläpps- och spridningsberäkningar. Därför har systemutvecklingen inriktats på mätdata, emissionsdata och spridningsmodeller. I denna rapport återfinns data från systemets mätdata. Spridningsberäkningar kräver preciserade problemdefinitioner och är därför projektlagda.

Emissionsdatabas

I databasen lagras data om vilka föroreningar som släpps ut i atmosfären och var utsläppen sker. Dessutom ingår uppgifter om hur utsläppen varierar över tiden.

Emissionsdatabasen har byggts upp i samarbete mellan förbundets medlemmar samt länsstyrelsen. Databasen uppdateras varje år. Emissionsdata för 1995 återfinns i denna rapport.

Meteorologiska mätningar

Olika meteorologiska förhållanden avgör hur luftföroreningar sprids i atmosfären. För spridningsberäkningar behövs information om väderparametrar som vind, temperatur, globalstrålning och nederbörd. Dessa parametrar mäts vid ett antal meteorologiska mätstationer i länet. Vissa uppgifter från dessa stationer återfinns i väderavsnitten i denna rapport.

Luftföroreningsmätningar

För att verifiera spridningsberäkningar är mätningar nödvändiga. Teknik och metoder varierar beroende på vilket ämne som mäts. Vissa mätningar krävs för att kartlägga lokala förhållanden. Andra mätningar behövs för att bedöma hur stor del av luftföroreningarna som härrör från andra regioner eller länders utsläpp.

Mätningar krävs också för att på vissa platser erhålla mera noggranna jämförelser med gränsvärden för luftkvalitet eller kritiska belastningsgränser för nedfall av luftföroreningar.

Gränsvärden för luftkvalitet

Sverige har åtagit sig att följa EU:s direktiv för luftkvalitet och har därför infört *gränsvärden* för svaveldioxid, sot och kvävedioxid. Dessa gränsvärden baseras på vinterhalvår men gäller även under sommarhalvår. Halterna är normalt sett högre under vinterhalvåret. Kvävedioxidhalterna har dock på senare år varit lika höga eller högre under sommarhalvåret vid starkt trafikerade gator. Gränsvärdena avser mätta eller beräknade värden för platser där människor normalt uppehåller sig.

För ozon har inget gränsvärde formulerats, men Sverige har antagit EU:s *tröskelvärden* för marknära ozon. Om dessa överskrids innebär det risk för hälsa och miljö. Halterna av ozon är normalt sett högre under sommarhalvåret (april - september).

Riktvärden för luftkvalitet anger halter av föroreningar som inte bör överskridas om en god miljö skall uppehållas. Riktvärden är vägledande men inte bindande och har formulerats av naturvårdsverket för kolmonoxid. *Bedömningsgrunder* för luftkvalitet är också vägledande och anges för luftens halt av partiklar.

Kritiska belastningsgränser för olika naturtyper har formulerats av naturvårdsverket för deposition av svavel och kväve. För svavel ligger kritisk belastning i intervallen 2,5-8 kg/ha och år för Stockholms läns marktyper och för kväve är motsvarande intervall 4-15 kg/ha och år.

Väder

Sommarhalvåret 1996

Vädret under det gångna sommarhalvåret var ofta ostadigt och onormalt kallt men tack vare en rekordvarm augusti blev periodens medeltemperatur vid Torke1 Knutssongatan 12,4 °C vilket bara är drygt en halv grad lägre än flerårsmedel-

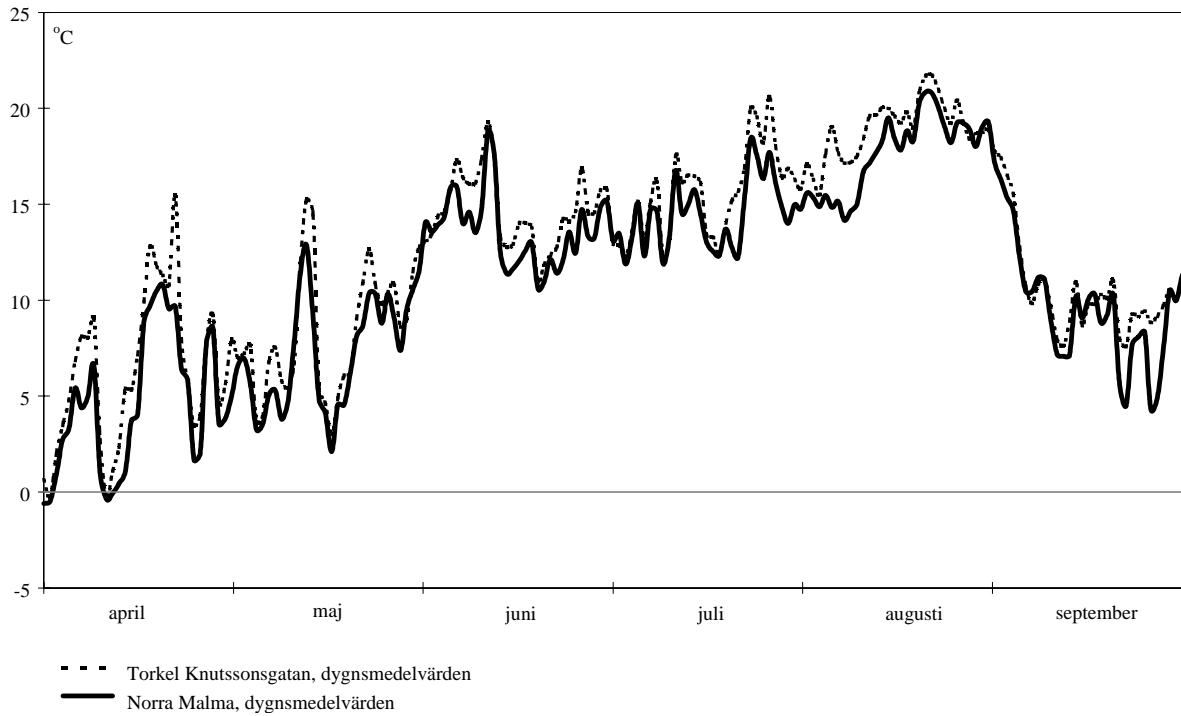
värdet 13,0 °C. Vindhastighetens medelvärde vid samma mätstation blev 3,4 m/s, vilket ligger mycket nära det fleråriga medelvärdet på 3,3 m/s.

Temperatur °C	Medelvärde	Högsta timmedelvärde	Lägsta timmedelvärde	Flerårigt medelvärde
Torkel Knutssongatan 20 m	12,4	27,5	-3,0	13,0 (1983-95)
Norra Malma 2 m	11,2	29,8	-7,1	-
Botkyrka 2m	11,6	31,7	-5,5	-
Arlanda 2 m	12,0	28,2	-5,2	-
Landsort 2 m	9,5	21,6	-2,6	10,9 (1988-95)

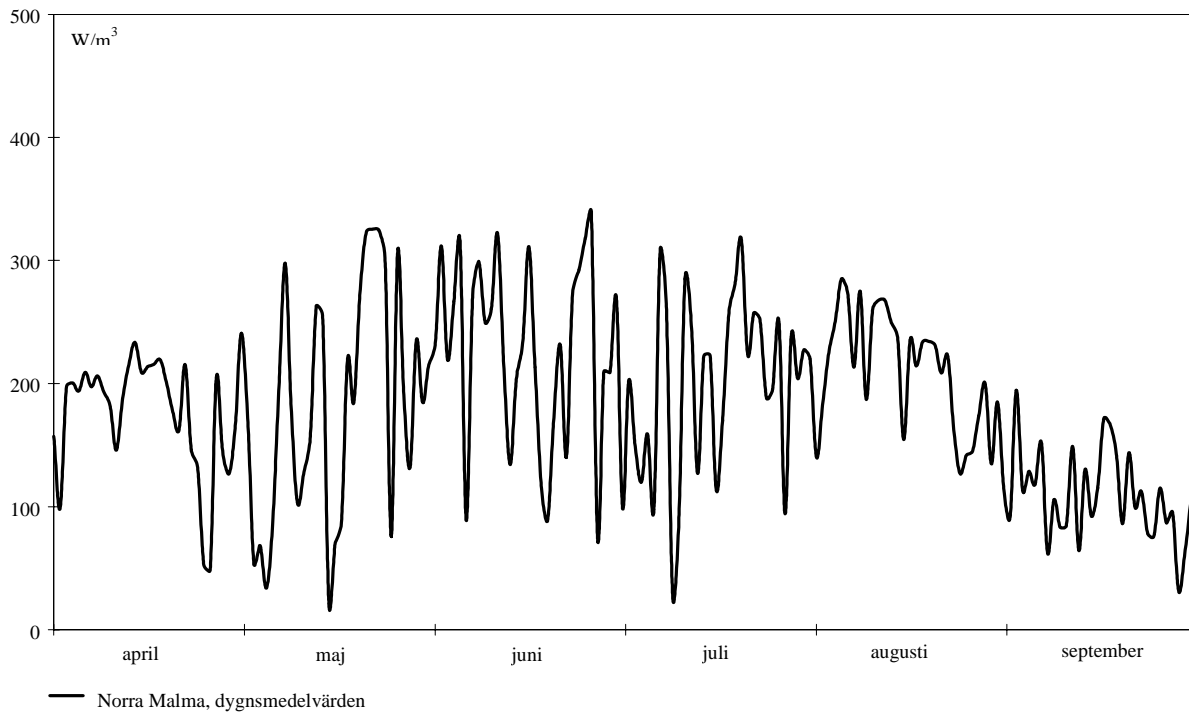
Vindhastighet m/s	Medelvärde	Högsta timmedelvärde	Flerårigt medelvärde
Torkel Knutssongatan 36 m	3,4	9,6	3,3 (1982-95)
Norra Malma 24 m	3,1	10,5	-
Botkyrka 24 m	2,9	13,4	-
Högdalen 20 m	3,1	9,3	3,4 (1989-95)

Väder

Temperatur

Globalstrålning

Emissioner

I denna rapport redovisas utsläpp av kväveoxider (NO_x), svaveldioxid (SO₂) och koldioxid (CO₂). De utsläppskällor som redovisas separat är energisektorn, vägtrafik, flygtrafik, sjöfart och arbetsmaskiner. För dessa ämnen och utsläppskällor har alla enskilda utsläpp i emissionsdatabasen för 1995 (EDB95) summerats till kommunnivå och länsnivå. För vägtrafik redovisas även trafikarbete. I emissionsdatabasen finns utsläpp från fler branscher och fler ämnen. Utsläppen för 1995 är inte jämförbara med utsläppen för 1994, se kommentarer under respektive bransch.

I EDB95 beskrivs utsläppen i form av punkt-, linje- eller ytkällor. Från skorstenarna (ca 600 st) vid de största energi- och industrianläggningarna beräknas utsläppen noggrant i tid och rum som punktkällor.

Från mindre anläggningar beskrivs utsläppen som ytkällor. Utsläppen från vägtrafiken beräknas för varje enskilt vägvagnsintervall (ca 4600 st) i form av linjekällor. Utsläpp från färjor och handelsfartyg beskrivs som punktkällor i lederna. Övriga utsläpp från sjöfarten beskrivs som yttäckande källor liksom utsläpp från arbetsmaskiner och flygplatser.

Statistiska Centralbyrån redovisar beräkningar av utsläpp till luft i Sverige av NO_x, SO₂ och CO₂ fördelat på län och kommuner. Den senaste redovisningen avser utsläppen 1992. SCB redovisade förr statistik vartannat år. För jämförelser av utsläpp över längre tidsperioder är SCB:s beräkningar nödvändiga och i framtiden är det viktigt att beräkningarna görs regelbundet.

I tabellen nedan redovisas de totala utsläppen av NO_x, SO₂ och CO₂ för varje kommun i Stockholms län.

	NO _x (ton)	SO ₂ (ton)	CO ₂ (ton)
Botkyrka	1 000	200	130 000
Danderyd	500	50	110 000
Ekerö	300	10	40 000
Haninge	1 600	130	130 000
Huddinge	1 400	50	230 000
Järfälla	1 000	70	140 000
Lidingö	1 000	150	100 000
Nacka	1 700	270	260 000
Norrtälje	3 600	610	350 000
Nynäshamn	900	610	170 000
Salem	200	<5	30 000
Sigtuna	1 500	90	180 000
Sollentuna	1 400	40	180 000
Solna	1 300	140	200 000
Stockholm	10 800	2 090	2 810 000
Sundbyberg	400	140	90 000
Södertälje	2 600	230	450 000
Tyresö	400	30	50 000
Täby	800	80	140 000
Upplands Bro	500	30	70 000
Upplands Väsby	700	40	90 000
Vallentuna	400	10	40 000
Vaxholm	1 100	130	50 000
Värmdö	2 100	230	120 000
Österåker	1 400	100	110 000
Totalt	37 000	5 300	6 200 000

Emissioner från energisektorn, 1995

I tabellen nedan redovisas energisektorns utsläpp av NO_x, SO₂ och CO₂ för varje kommun i Stockholms län.

Utsläppen från energisektorn består av individuell uppvärmning, panncentraler, energianläggningar och industriella energianläggningar.

	NO _x (ton)	SO ₂ (ton)	CO ₂ (ton)
Botkyrka	90	170	41 000
Danderyd	70	50	60 000
Ekerö	10	10	14 000
Haninge	120	50	22 000
Huddinge	100	40	84 000
Järfälla	80	60	48 000
Lidingö	100	70	55 000
Nacka	190	180	146 000
Norrtälje	300	320	156 000
Nynäshamn	60	50	43 000
Salem	<5	<5	3 000
Sigtuna	80	80	56 000
Sollentuna	50	30	29 000
Solna	90	130	59 000
Stockholm	1 920	1 910	1 853 000
Sundbyberg	80	130	60 000
Södertälje	340	140	239 000
Tyresö	40	30	24 000
Täby	80	70	59 000
Upplands Bro	20	20	11 000
Upplands Väsby	50	40	21 000
Vallentuna	10	10	10 000
Vaxholm	10	10	9 000
Värmdö	20	10	19 000
Österåker	20	10	17 000
Totalt	3 900	3 600	3 100 000

Beräkningarna har baserats på anläggningarnas miljörapporter. För individuell uppvärmning har SCB's kommunvisa leveransstatistik för 1995 och emissionsfaktorer för eldningsolja använts.

Skillnader mellan EDB94 och EDB95:

- 1) Emissionsfaktorerna för CO₂-utsläpp från individuell uppvärmning är sänkta.
- 2) SCB's leveransstatistik var felaktig för **Tyresö** 1994, vilket gav för höga utsläpp i EDB94.
- 3) Beskrivningen av utsläppen i **Täby** är klart förbättrad, vilket lett till bl a ökade CO₂-utsläpp.

Emissioner från vägtrafik, 1995

I tabellen nedan redovisas vägtrafikens utsläpp av NO_x och CO₂ för varje kommun i Stockholms län. Dessutom redovisas trafikarbetet.

	NO _x (ton)	CO ₂ (ton)	Trafikarbete (miljoner fordonskilometer)
Botkyrka	470	67 000	320
Danderyd	290	42 000	210
Ekerö	130	21 000	110
Haninge	420	62 000	280
Huddinge	890	125 000	550
Järfälla	560	75 000	270
Lidingö	110	19 000	90
Nacka	440	69 000	340
Norrtälje	580	81 000	380
Nynäshamn	150	22 000	110
Salem	150	20 000	100
Sigtuna	770	102 000	460
Sollentuna	1 030	132 000	530
Solna	900	126 000	530
Stockholm	4 370	738 000	3 060
Sundbyberg	140	22 000	80
Södertälje	1 140	156 000	710
Tyresö	110	18 000	80
Täby	430	66 000	290
Upplands Bro	340	46 000	210
Upplands Väsby	430	59 000	280
Vallentuna	190	25 000	120
Vaxholm	40	6 000	30
Värmdö	170	24 000	120
Österåker	360	51 000	250
Totalt	15 000	2 200 000	9 500

Utsläppen har beräknats med utgångspunkt från emissionsfaktorer enligt vägverkets sk EVA-modell. Beräkningsmetodikerna finns beskrivna i rapport 2:95, "Emissionsdatabas 93 - en dokumentation".

Emissionerna i **Salem** och **Vallentuna** är underskattade eftersom endast vägverkets vägar ingår.

Skillnader mellan EDB94 och EDB95:

- 1) Flertalet kommuner har gjort en översyn av körrytmen på de olika länkarna. I bl a **Täby**, **Sundbyberg** och **Botkyrka** har utsläppen därigenom ökat. I **Norrtälje** har utsläppen därigenom minskat mer än förväntat.
- 2) De högre utsläppssiffrorna för **Upplands Bro** beror på att det kommunala vägnätet finns i EDB95. I EDB94 fanns enbart vägverkets vägar.
- 3) Den stora minskningen i **Vaxholm** beror på ett fel i EDB94 som nu är rättat.
- 4) Den stora minskningen i **Nacka** beror på att tungtrafikandelen justerats efter nya mätningar.

Emissioner från flygtrafik, 1995

I tabellen nedan redovisas de utsläpp av NO_x från Arlanda och Bromma flygplats som finns i EDB95. För båda flygplatserna är det endast utsläpp upp till 200 meters höjd som ingår. Siffrorna är framtagna av Luftfartsverket.

I utsläppen från Arlanda ingår flygplan, servicetrafik och utsläpp från APU, en extramotor som bl a används för att starta jetmotorer.

Utsläppen från Bromma består av flygplanens och servicetrafikens utsläpp.

NO _x (ton)	Totalt	Enbart flygplan
Sigtuna	410	320
Stockholm	10	10
Totalt	420	330

Som en jämförelse redovisas nedan värden för flygplanens utsläpp inom LTO-cykeln, d v s under 900 m, från Luftfartsverkets miljörapporter för 1995.

NO _x (ton)	Enbart flygplan
Arlanda	590
Bromma	20
Totalt	610

Emissioner från sjöfart, 1995

I tabellen nedan redovisas sjöfartens utsläpp av NO_x, SO₂ och CO₂ för varje kommun i Stockholms län. Sjöfarten innefattar färjor, fritidsbåtar, handelsfartyg och arbetsfartyg. I posten färjor ingår färjor till Finland, Baltikum och Gotland.

	NO _x (ton)	SO ₂ (ton)	CO ₂ (ton)
Botkyrka*	70	20	4 000
Danderyd	10	0	1 000
Ekerö	50	<5	3 000
Haninge	570	70	27 000
Huddinge	<5	0	1 000
Järfälla	<5	0	1 000
Lidingö*	580	70	20 000
Nacka*	650	80	24 000
Norrtälje	2 280	270	88 000
Nynäshamn*	320	70	14 000
Salem	<5	0	<500
Sigtuna	<5	0	1 000
Sollentuna	<5	0	1 000
Solna	<5	0	<500
Stockholm*	900	130	48 000
Sundbyberg	<5	0	<500
Södertälje*	310	80	16 000
Tyresö	20	0	2 000
Täby	10	0	2 000
Upplands Bro	20	0	1 000
Upplands Väsby	<5	0	<500
Vallentuna	<5	0	<500
Vaxholm*	980	120	35 000
Värmdö*	1 700	210	68 000
Österåker	820	90	32 000
Totalt*	8 000	1 000	340 000

* I de fall där färjeleder går i en kommungräns har ledens utsläpp räknats till *båda* kommunerna. Därför är summan av utsläppen i de enskilda kommunerna större än ”Totalt”.

Utsläppen i **Haninge, Norrtälje, Nynäshamn, Södertälje** och **Värmdö** är underskattade eftersom lederna ej sträcker sig ända till kommungränsen.

Skillnader mellan EDB94 och EDB95:

- 1) Färjor och handelsfartyg ligger nu som punktkällor i lederna. I EDB94 låg färjorna som linjekällor och handelsfartygen som areakällor. Omläggningen påverkar främst fördelningen mellan kommunerna.
- 2) Sandhamnsleden är kortad i höjd med Sandhamn. **Värmdös** utsläpp från färjor och handelsfartyg har därigenom minskat.
- 3) **Södertälje** har högre utsläpp i EDB95 efter en kartläggning av sjöfarten i Södertälje kanal som genomfördes 1995. Utsläppen ökade därigenom också i **Botkyrka** och **Nynäshamn**.
- 4) I rapporten 3:95 angavs felaktigt för höga utsläpp från **Stockholms** sjöfart.

Emissioner från arbetsmaskiner, 1995

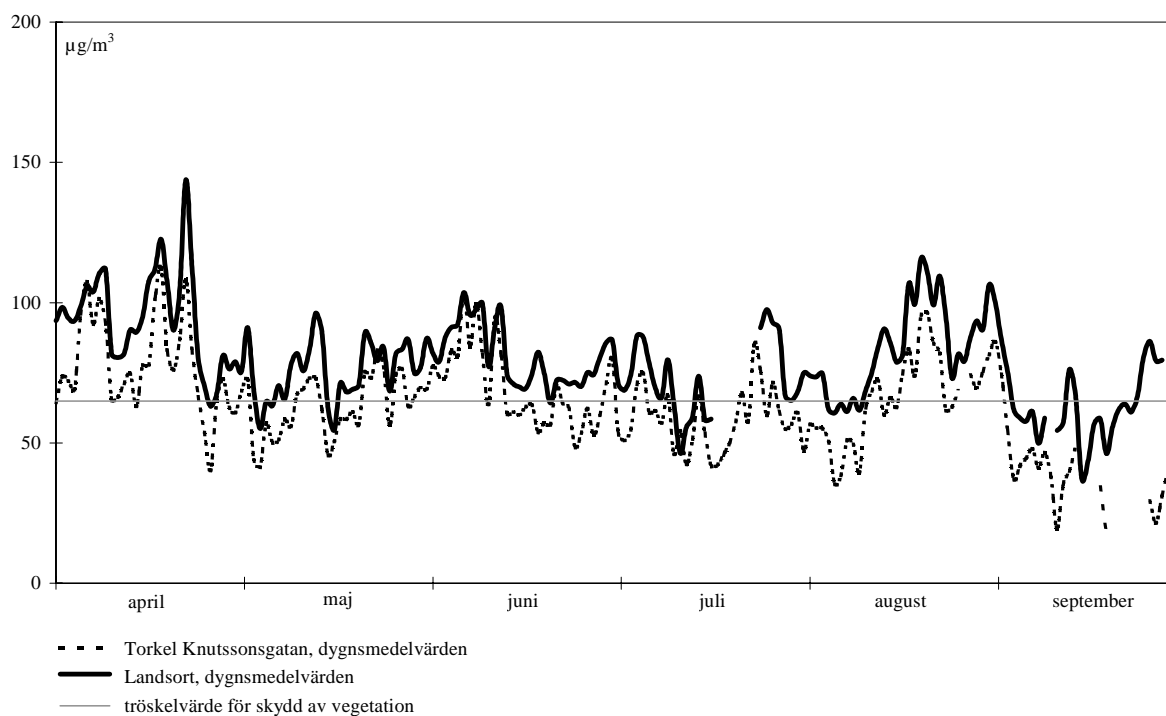
I tabellen nedan redovisas utsläppen av NO_x, SO₂ och CO₂ från arbetsmaskiner i varje kommun i Stockholms län. Arbetsmaskiner innefattar arbetsfordon i entreprenad och lasthantering samt arbetsredskap i industri- och anläggningsarbete samt offentlig verksamhet.

	NO _x (ton)	SO ₂ (ton)	CO ₂ (ton)
Botkyrka	400	5	19 000
Danderyd	100	<3	7 000
Ekerö	100	<3	5 000
Haninge	400	5	21 000
Huddinge	400	5	22 000
Järfälla	400	5	17 000
Lidingö	200	5	10 000
Nacka	400	5	18 000
Norrtälje	300	5	13 000
Nynäshamn	200	<3	9 000
Salem	100	<3	3 000
Sigtuna	200	5	11 000
Sollentuna	300	5	15 000
Solna	300	5	16 000
Stockholm	3 600	45	174 000
Sundbyberg	200	<3	8 000
Södertälje	600	5	30 000
Tyresö	200	<3	9 000
Täby	300	5	16 000
Upplands Bro	100	<3	6 000
Upplands Väsby	200	5	10 000
Vallentuna	100	<3	6 000
Vaxholm	<50	<3	2 000
Värmdö	100	<3	6 000
Österåker	200	<3	9 000
Totalt	9 000	100	460 000

Utsläppen har skattats med utgångspunkt från uppgifter från SCB's utsläppsstatistik för 1992. Det finns ej senare data från SCB. Behovet av nyare data är dock stort.

Ozon

O₃

Sommarhalvåret 1996	Torkel Knutssonsgatan	Norra Malma	Landsort
Periodmedelvärde	64	66	79
Högsta timmedelvärde	168	153	184
Antal timmar över 180 µg/m ³	0	0	1
Högsta 8-timmarsmedelvärde*	131	144	165
Antal 8-timmarsmedelvärden * över 110 µg/m ³	20	34	41
Högsta dygnsmedelvärde	112	116	144
Antal dygnsmedelvärden över 65 µg/m ³	78	89	137

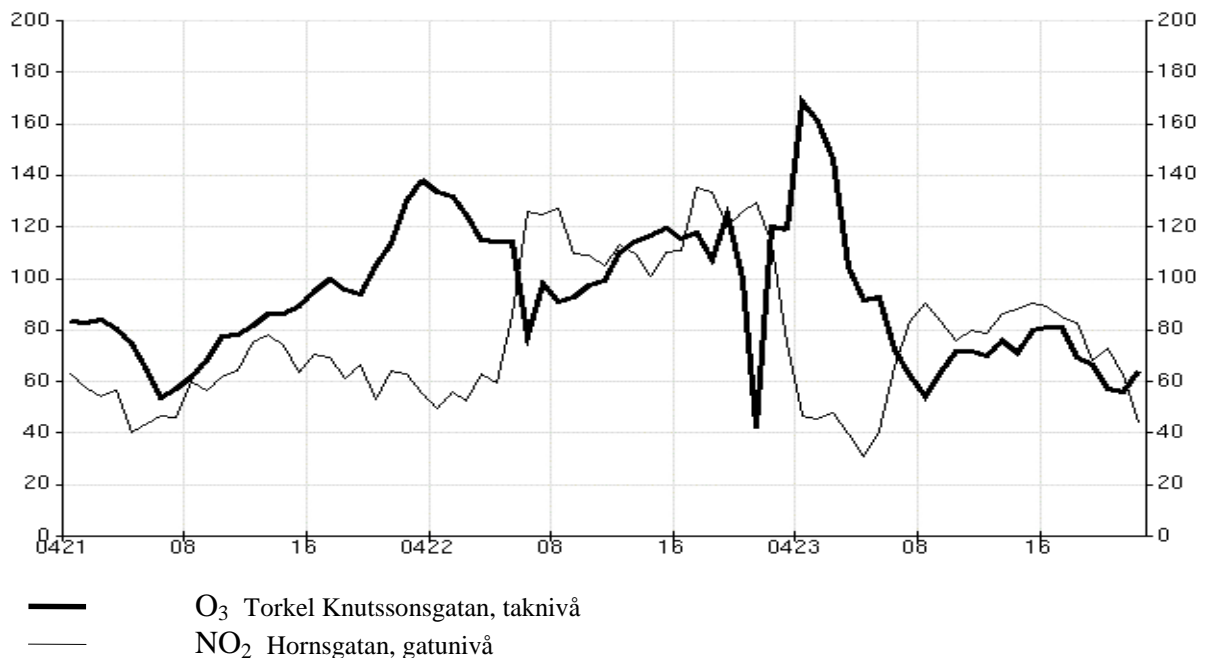
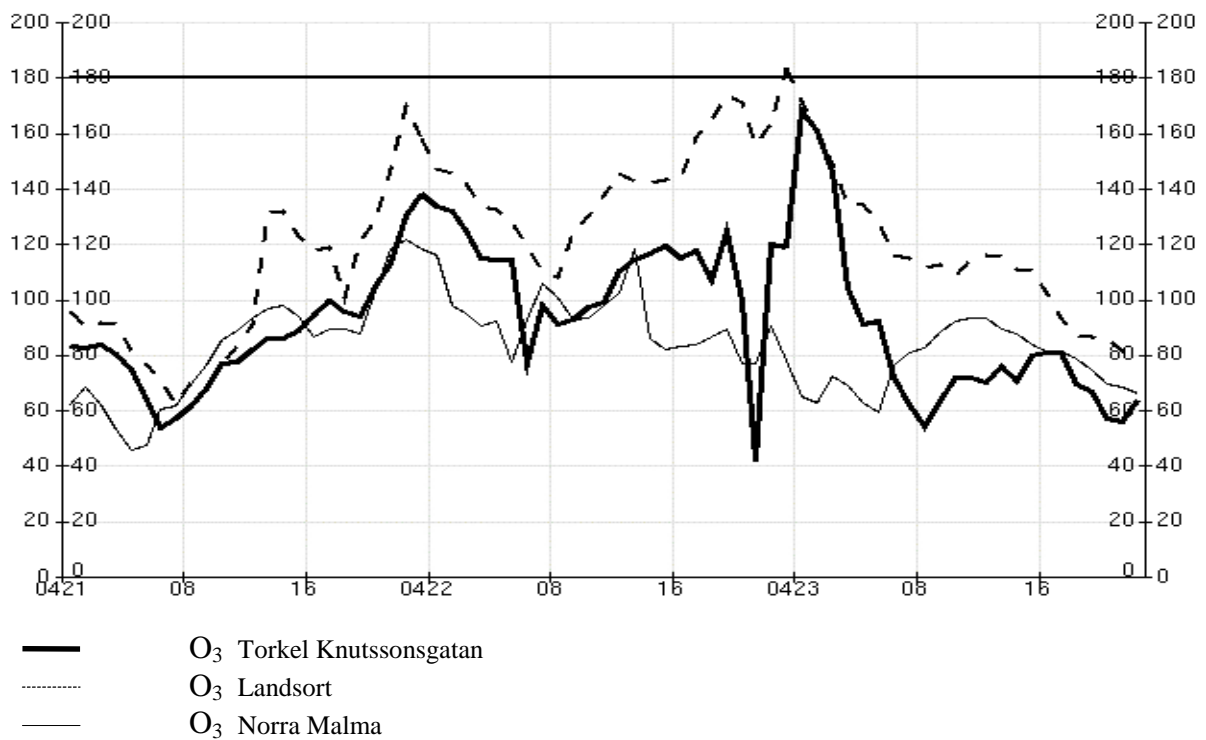
Tröskelvärden för marknära ozon:	µg/m ³	Medelvärdestid
Skydd av hälsa	110	8 tim*
Skydd av vegetation	200	1 tim
Skydd av vegetation	65	1 dygn
Skyldighet att informera allmänheten	180	1 tim
Skyldighet att varna allmänheten	360	1 tim

* medelvärden kl 01-08, 09-16, 13-20, 17-24.

Ozonhalterna vid Landsort och Norra Malma under sommarhalvåret 1996 var normala. Vid Torkel Knutssonsgatan var halterna högre än normalt.

Trenden sedan mitten av åttiotalet är oförändrade halter för samtliga stationer.

Höga ozonhalter

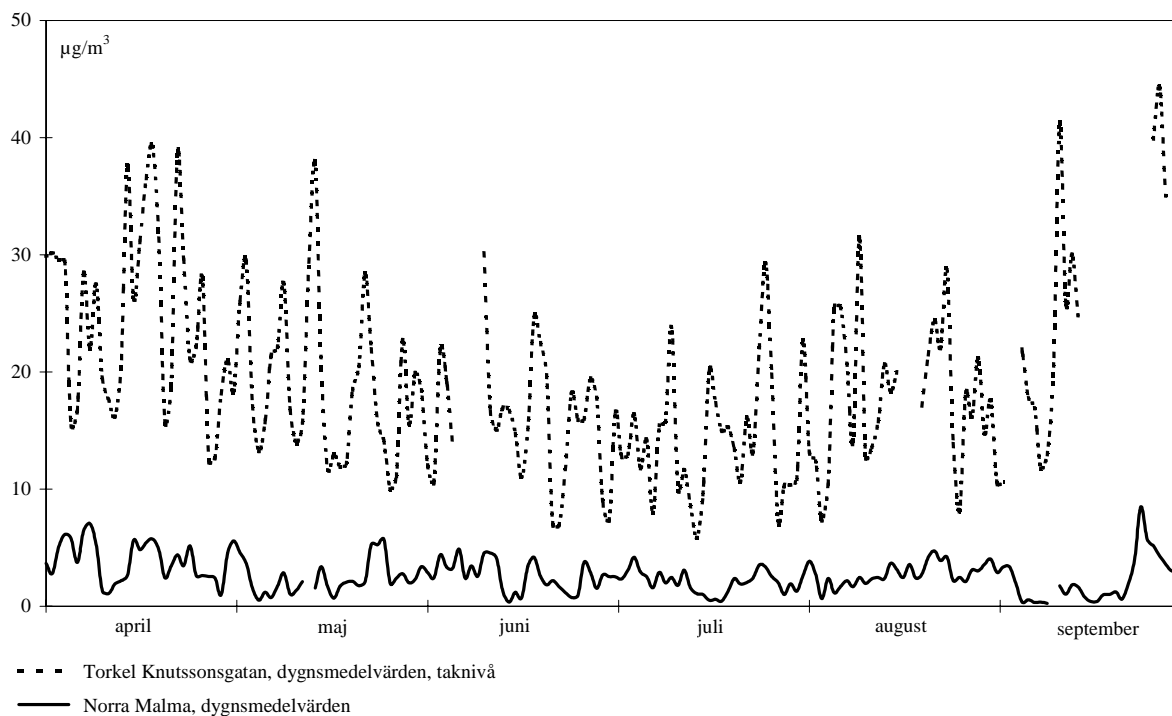

I samband med en episod av långväga ursprung uppmättes vid Landsort och Torkel Knutssonsgatan de högsta värdena sedan slutet av åttiotalet (se övre figur). EU:s tröskelvärde 180 µg/m³ då allmänheten skall informeras överskreds vid Landsort mellan klockan 23 och 24 den 22 april. Högsta värdet vid Torkel Knutssonsgatan uppnåddes timmen efter.

I samband med långvariga ozonepisoder uppträder ofta kombinationen med höga kvävedioxidhalter under dagen och höga ozonhalter under natten (se nedre figur). Denna kombination medför negativa effekter för känsliga personer, t ex med astmatiska besvär.

Kvävedioxid

NO₂

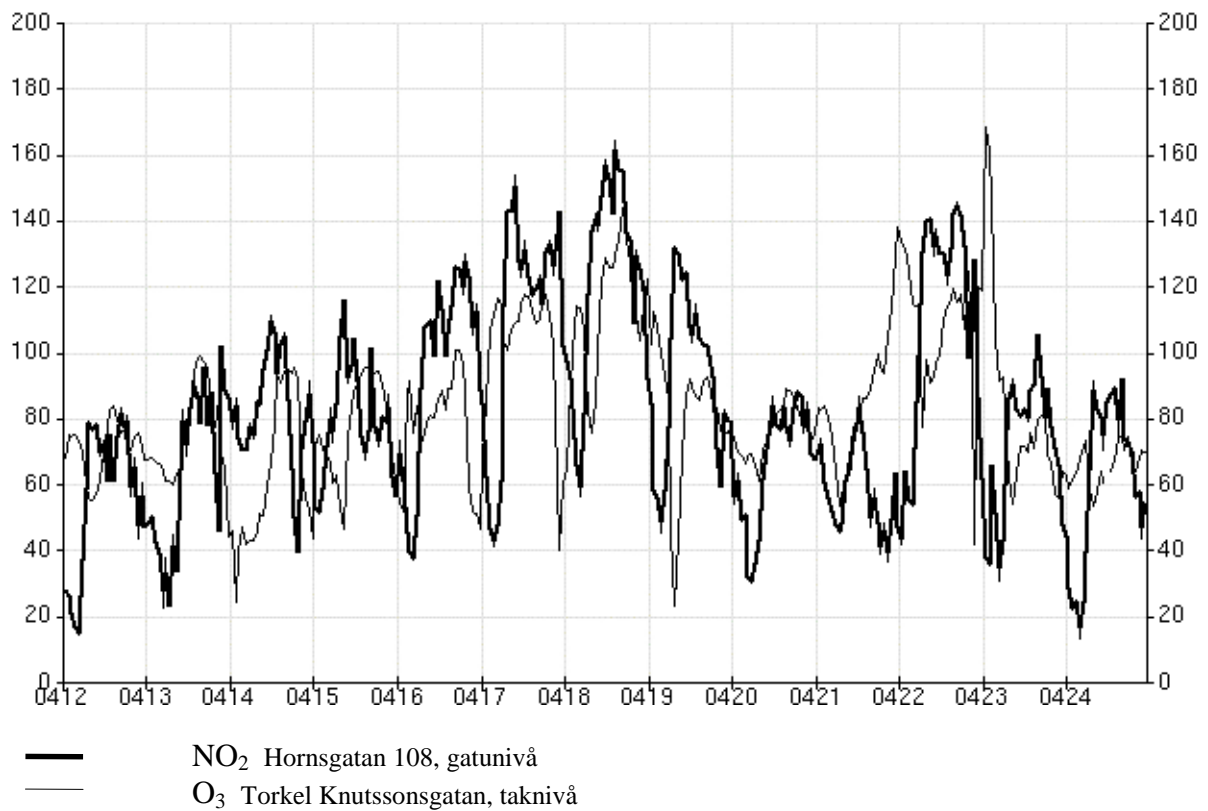
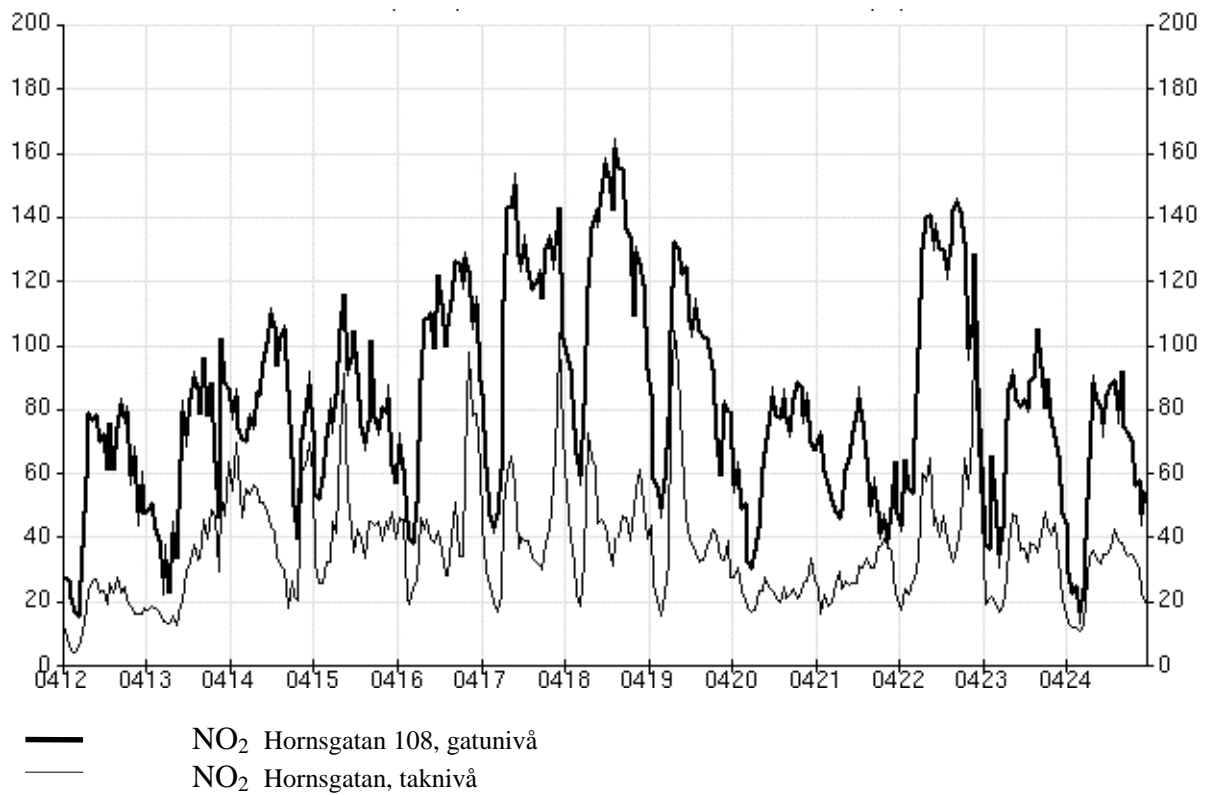
Sommarhalvåret 1996	Torkel Knutssonsgatan	Norra Malma	Landsort	Gränsvärden
Periodmedelvärde	19	3	3	50
Högsta dygnsmedelvärde	44	9	11	
98%-il dygnsmedelvärde	39	6	8	75
Högsta timmedelvärde	95	26	38	
98%-il timmedelvärde	54	8	11	110

Kvävedioxidhalterna i taknivå vid Torkel Knutssonsgatan under sommarhalvåret 1996 var ungefär som året innan men lägre än tidigare år. Trenden sedan början av nittiotalet är långsamt sjunkande.

Vid starkt trafikerade gator som t ex Hornsgatan är halterna emellertid fortfarande höga och gränsvärdet 50 µg/m³ överskreds även för sommarhalvåret. De högsta halterna var t o m högre än på många år. Räknat som 98%-il timmedelvärde uppnåddes 121 µg/m³ vilket klart överskrider gränsvärdet 110 µg/m³.

De höga halterna vid starkt trafikerade gator uppnås ofta i april eller maj i samband med episoder av ozon med långväga ursprung. En sådan episod inträffade i mitten av april 1996 (se nedre figur nästa sida). Under drygt en veckas tid ackumulerades kvävedioxidhalterna vid Hornsgatan till ett högsta timmedelvärde på 161 µg/m³ (se övre figur nästa sida). Detta värde överträffades endast under 3-4 timmar den kalla vintern 1995/96.

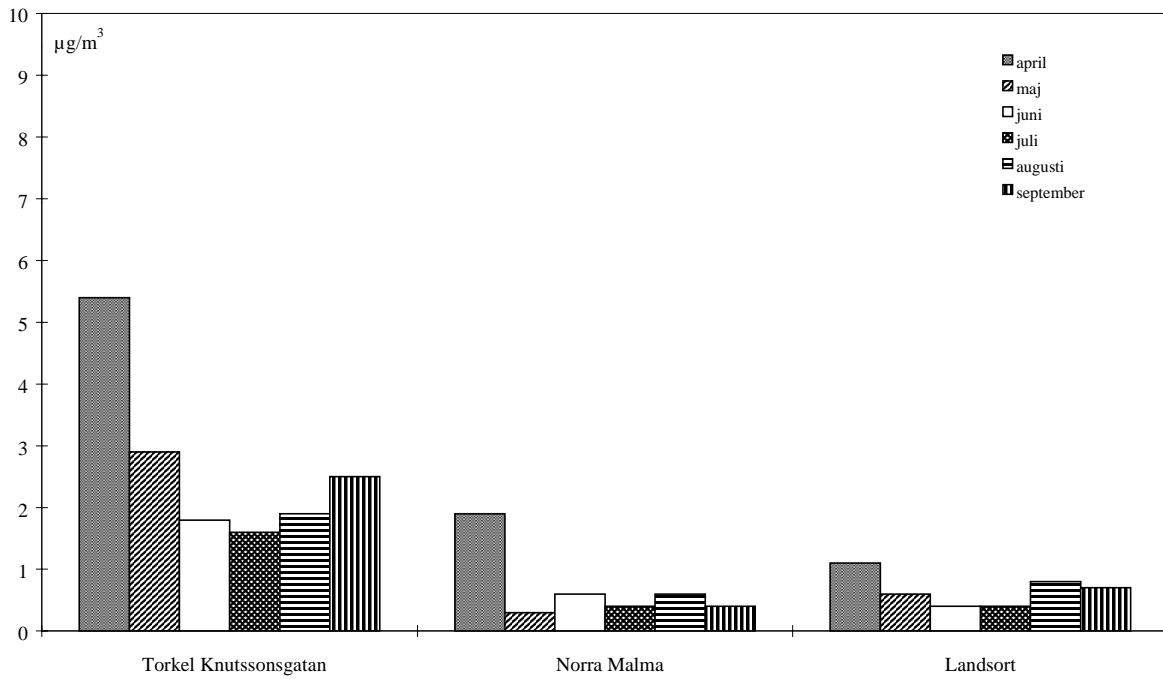
Höga kvävedioxidhalter

Svaveldioxid

SO₂

Månadsmedelvärden

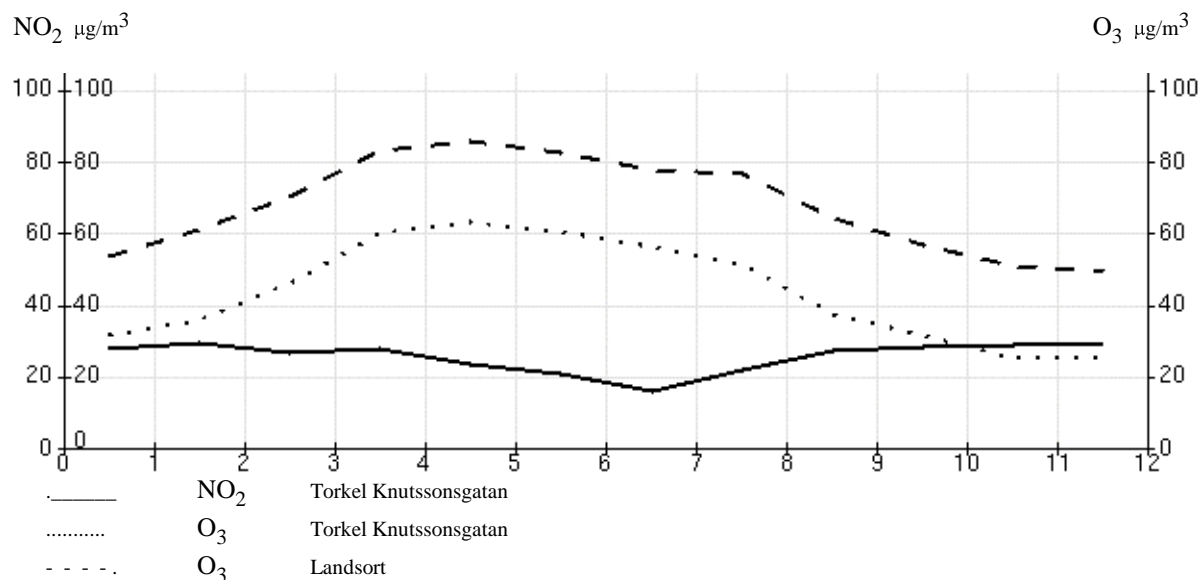

Sommarhalvåret 1996	Torkel Knutssonsgatan	Norra Malma	Landsort	Gränsvärde
Periodmedelvärde	3	1	1	50

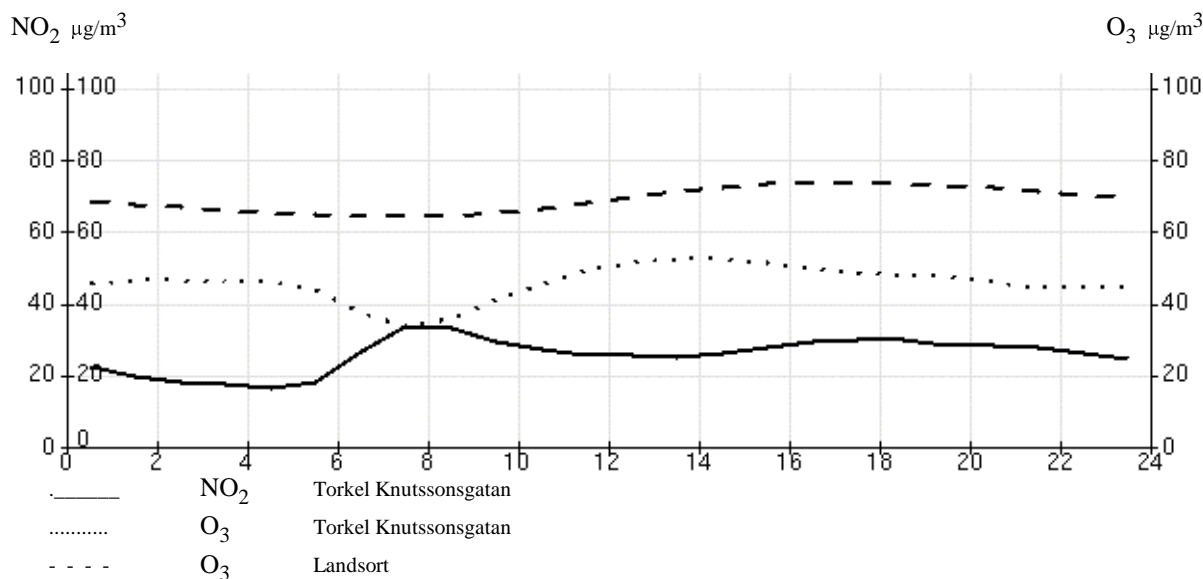
Halterna av svaveldioxid under sommarhalvåret är normalt mycket låga. April månad gav något högre halter beroende på ett par kyliga perioder

Tidsvariationer

Årsvariation (1989 - 1996)

Dygnsvariation (1989 - 1996)

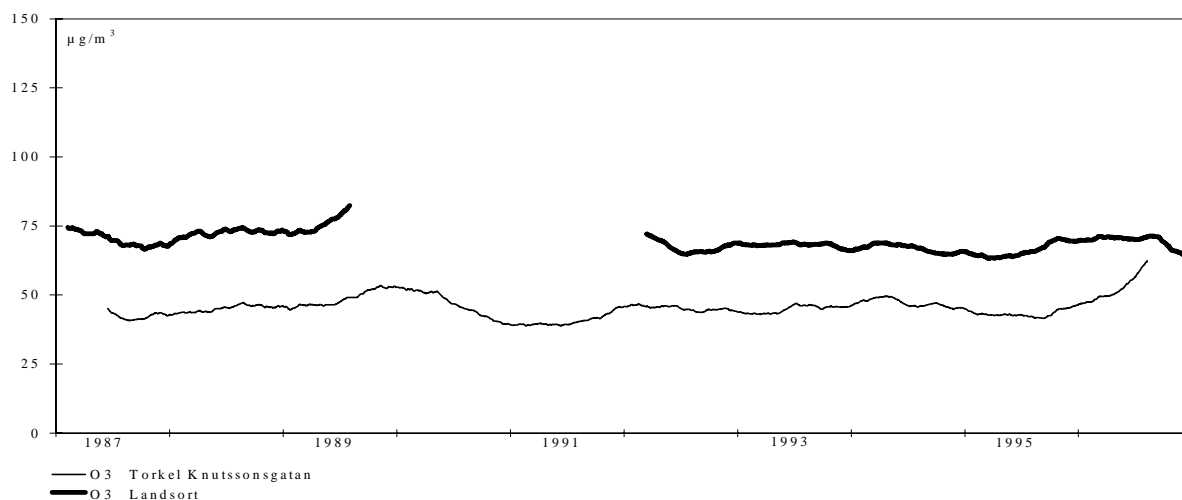
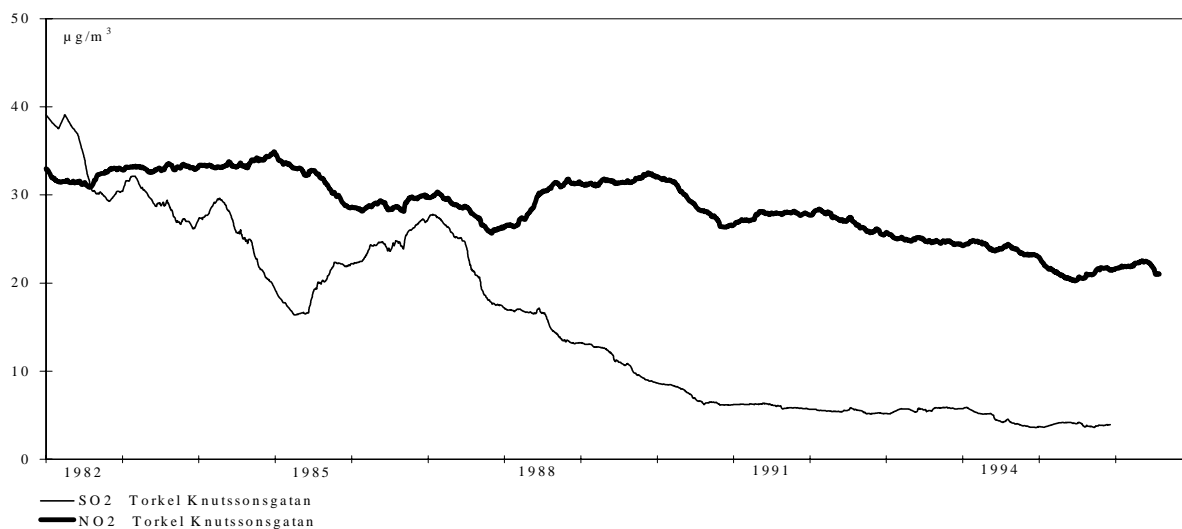

I den övre figuren visas årsvariationen i ozon- och kvävedioxidhalter de senaste åtta åren. Ozonhalterna är normalt högst i april-maj såväl i innerstad som skärgård. Nivån på ozonhalterna är betydligt högre i skärgården under hela året. Kvävedioxidhalterna i innerstaden är högst under vinterhalvåret.

I den nedre figuren visas dygnsvariationen av samma halter. I innerstaden varierar ozon- och kvävedioxidhalterna efter motsatta mönster. I skärgården varierar ozonhalterna mindre mellan dag och natt.

Trender

Långtidstrend

Sedan mitten av 60-talet har svaveldioxidhalten vid mätstationen Torkel Knutssonsgatan i Stockholms innerstad succesivt minskat.

Minskningen beror främst på sänkt svavelhalt i eldningsoljan och utbyggnad av fjärrvärmen.

Den senaste skärpningen av svavelkraven gjordes under 1989, då exempelvis högsta svavelhalten i tjock eldningsolja sänktes från 0,8 till 0,5 procent.

Kvävedioxidhalten som mätts sedan början av 80-talet vid Torkel Knutssonsgatan har först under 90-talet börjat minska, främst beroende på minskade kväveoxidutsläpp från vägtrafiken.

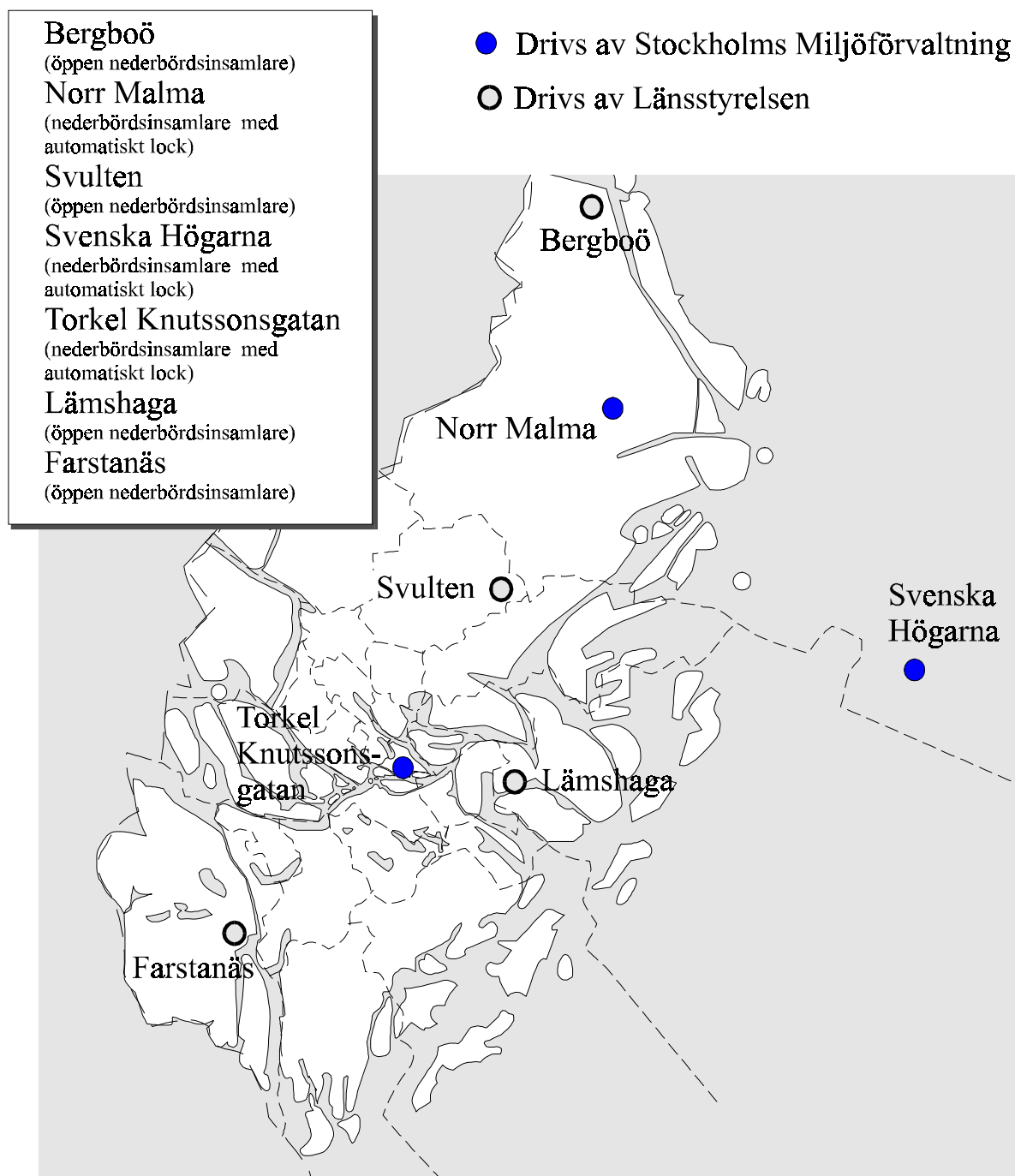
Under 80-talet minskade kväveoxidutsläppen från de stora energianläggningarna i Stockholm men vägtrafikökningen medförde att kvävedioxidhalten var i stort sett oförändrad.

Marknära ozon bildas av kolväte- och kväveoxidutsläpp i hela Europa och transporteras in över Sverige. Utsläppen i Stockholms län bidrar också till halterna som har legat på samma nivå sedan mitten av 80-talet såväl vid Torkel Knutssonsgatan som Landsort.

STOCKHOLMS LÄNS LUFTVÅRDSFÖRBUND

Våtdepositions-mätningar

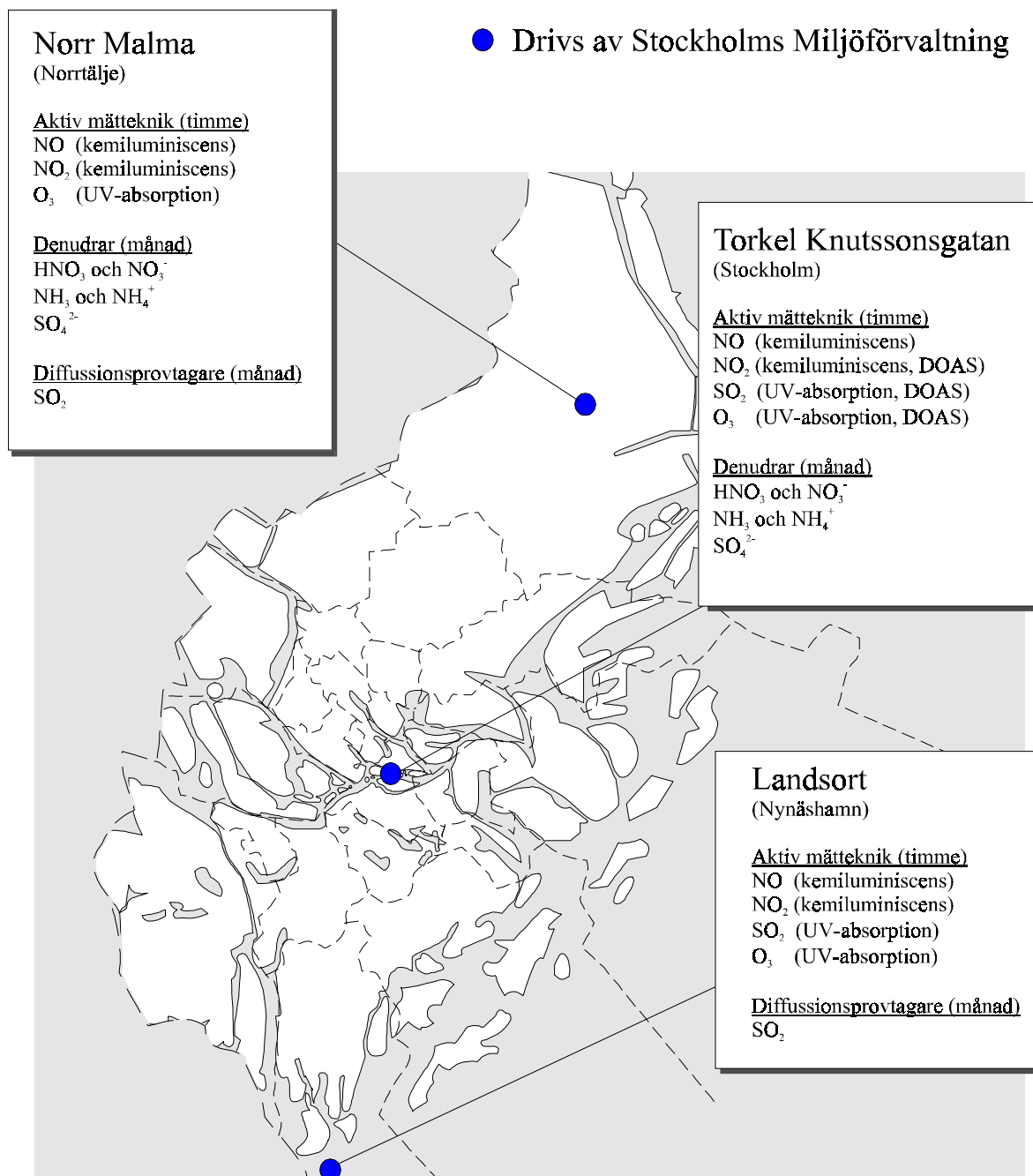

STOCKHOLMS LÄNS LUFTVÅRDSFÖRBUND

Luftföroreningsmätningar

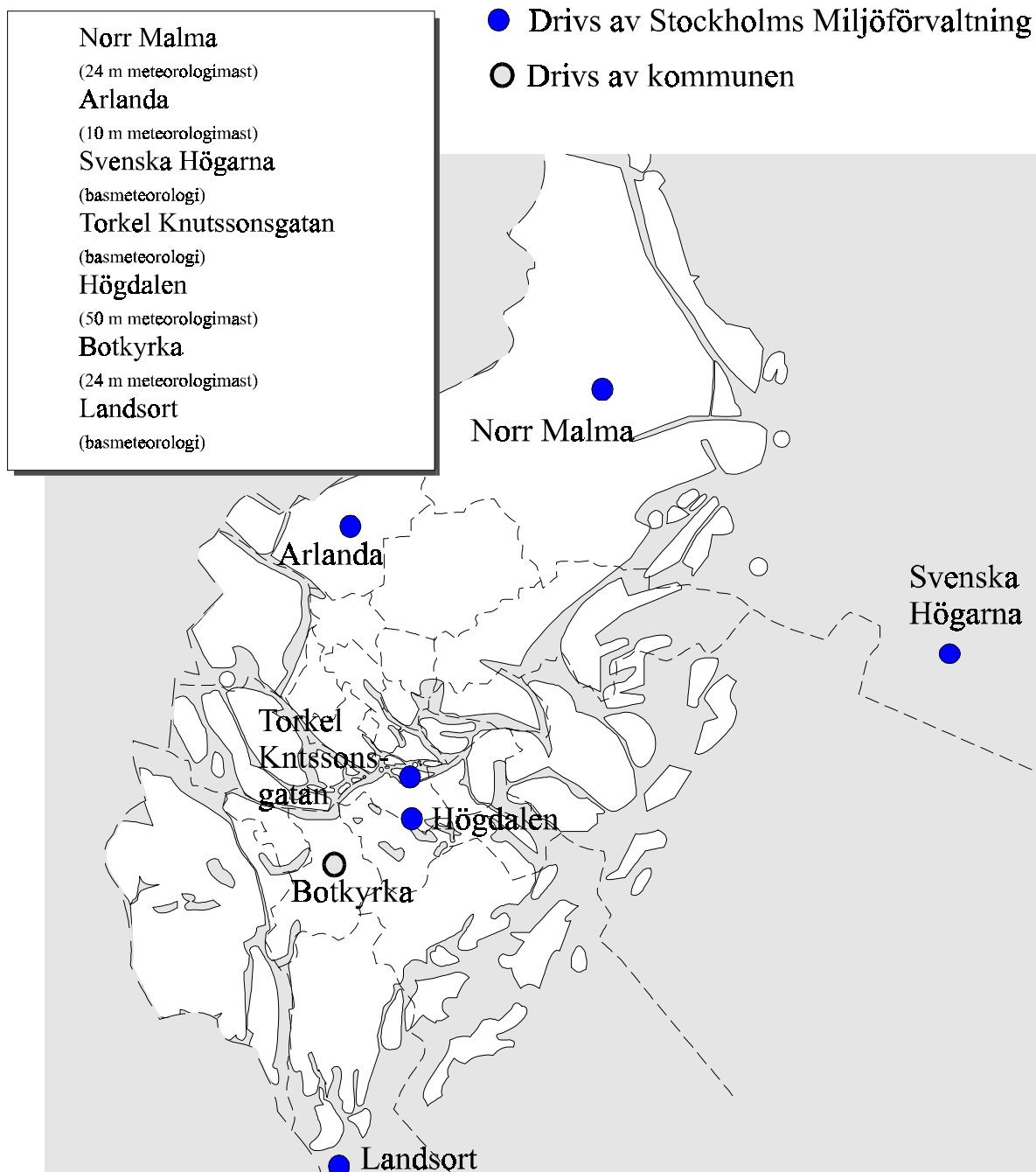
● Drivs av Stockholms Miljöförvaltning

STOCKHOLMS LÄNS LUFTVÅRDSFÖRBUND

Meteorologiska mätningar

I augusti 1992 bildades Stockholms läns luftvårdsförbund, som är en ideell förening. Förbundet bytte namn till Stockholms och Uppsala läns Luftvårdsförbund, då det i januari 1997 utökades till att omfatta även Uppsala län. Medlemmar är cirka 30 kommuner och länens två landsting. Verksamheten drivs av medlemmarna i samarbete med länsstyrelsen i Stockholms län. Målet med verksamheten är att samordna luftmiljöövervakningen i de två länen med hjälp av ett välutvecklat datasystem. Systemet består bl.a. av en emissionsdatabas, mätningar och spridningsmodeller.

Luftvårdsförbundets högsta beslutande organ är årsmötet. Vid årsmötet väljs en politisk styrelse som består av 12 ordinarie ledamöter och 12 ersättare. Styrelsen sammanträder en gång i kvartalet. Kommunförbundet i Stockholms Län (KSL) administrerar förbundet.

Luftvårdsförbundet finansierar driften av luftmiljösystemet med avgifter från medlemmarna. Luftvårdsförbundet köper projektledning och datatjänster från Stockholms miljöförvaltning. Systemet togs i operativ drift i juni 1994.

Luftvårdsförbundets uppgift är att ge politiker ett bättre beslutsunderlag och att på beställning utföra miljökonsekvensbeskrivningar, analyser och utredningar på luftområdet.

POSTADRESS: Göta Ark 190 • 118 72 Stockholm
BESÖKSADRESS: Medborgarplatsen 25, 1 tr
TEL: 08 • 615 94 00
FAX: 08 • 615 94 94